

Sau gần 3 tiếng lênh đênh trên biển làm bạn với những đợt sóng lớn làm con người trở nên nhỏ bé trước biển cả mênh mông, trong lúc những người đi biển lần đầu như tôi vẫn còn choáng váng với những con sóng nơi đại dương, đoàn chúng tôi gồm 16 người của Công ty Xây dựng hầm lò II -TKV là các đồng chí Giám đốc, Bí thư Đảng ủy, Chủ tịch Công đoàn, Bí thư Đoàn Thanh niên Công ty cùng các đồng chí CB ĐVTN trong đoàn cũng đã đặt chân lên hòn đảo tuyến đầu Đông Bắc của Tổ quốc - Đảo Cô Tô để thực hiện hành trình biển đảo quê hương, chuyển đi tình nguyện tại huyện đảo xa xôi này.

Trồng cây lưu niệm tại khuôn viên Đền thờ Hồ Chủ tịch

HÀNH TRÌNH đến với đảo CÔ TÔ

• QUỐC TUẤN

Cô Tô nằm ở tọa độ 1070 35' - 108010' kinh độ đông, 20010' - 21010' vĩ độ bắc, cách đất liền 60 hải lý, có hải phận quốc tế ở phía Đông dài gần 200 km từ ngoài khơi đảo Trần (thuộc thị xã Móng Cái) đến ngoài khơi đảo Bạch Long Vĩ (thuộc thành phố Hải Phòng), là một quần đảo có khoảng 50 đảo lớn nhỏ, nằm ở phía Đông của tỉnh Quảng Ninh, với diện tích 46,2 km². Huyện Cô Tô có 1.500 hộ dân với gần 6.000 nhân khẩu. Có thể nói Cô Tô là một huyện đảo được thành lập muộn nhất, dân số ít nhất, diện tích nhỏ nhất

và địa hình phức tạp nhất so với tất cả các huyện, thị trên địa bàn tỉnh Quảng Ninh, đời sống nhân dân còn gặp khá nhiều khó khăn.

Đoàn của chúng tôi ra thăm huyện đảo để tìm hiểu về đời sống, việc làm của cán bộ, dân cư trên đảo và mang tình cảm của đất liền gửi tặng một số gia đình thuộc diện khó khăn, đón tiếp chúng tôi tại cầu tàu là các đồng chí bộ đội biên phòng và BCH Huyện đoàn Cô Tô

Điểm đầu tiên chúng tôi tới là tượng đài Bác Hồ uy nghiêm và linh thiêng. Nơi đây là nơi đầu tiên và duy nhất trên cả nước

được Chủ tịch Hồ Chí Minh đồng ý cho dựng tượng của mình khi Người còn sống. Tất cả các thành viên trong Công ty xây dựng Hầm lò II-TKV đều kính cẩn nghiêng mình trước anh linh của Người và cầu mong những điều tốt đẹp nhất.

Đưa đoàn chúng tôi đến với các hộ nghèo trên địa bàn xã Đồng Tiến là hai đồng chí cán bộ Đoàn trẻ tuổi: Đồng chí Nguyễn Thanh Thái - Phó Bí thư Huyện đoàn và đồng chí Phạm Hữu Quảng - Bí thư Đoàn xã Đồng Tiến.

Đi được một đoạn, đồng chí Phó Bí thư Huyện đoàn nói với

lái xe: “Anh cho xe dừng trước ngôi nhà có chiếc xe ô tô đỗ trước cổng đó nhé”. Anh Phạm Công Hương - Giám đốc Công ty giặt mình hỏi lại: “Nhà có xe ô tô mà hộ nghèo hả em?”. - “Dạ, không. Xe của người ta đỗ nhờ anh ạ”. Cả đoàn chúng tôi bật cười vì sự hiểu lầm này. Chúng tôi vào thăm ngôi nhà của anh Lê Hải Châu. Ngôi nhà nhỏ được xây cho các hộ đi xây dựng, phát triển vùng kinh tế mới, chỉ vẻn vẹn có 2 chiếc giường, chiếu đã cũ kỹ và 1 bộ bàn ghế nhựa, cái gậy, cái lảnh. Anh chị đi biển chưa về, chỉ có 2 đứa nhỏ ở nhà. Chúng tôi hỏi han việc học hành, chụp ảnh lưu niệm, tặng quà cho các cháu và tiếp tục cuộc hành trình đến với các hộ nghèo khác.

Hầu hết các hộ mà chúng tôi đến thăm (hộ gia đình anh: Phạm Đức Túc, Nguyễn Văn Yên, Trần Hữu Thọ, Nguyễn Văn Nghiên) đều thuộc diện nghèo và cận nghèo của xã Đồng Tiến. Hộ thì làm ngư nghiệp, hộ thì làm tự do,

ai thuê gì làm nấy. Lo bữa ăn đã khó nói gì đến những khi ốm đau bệnh tật, họ lại tất tả ngược xuôi. Mặc dù huyện đã có cơ chế chính sách hỗ trợ người nghèo nhưng cuộc sống lên đênh trên biển, phụ thuộc vào thời tiết như vậy thật khó để những người dân này thoát cảnh đói, nghèo.

Đoàn chúng tôi đến thăm từng nhà, anh Phạm Đức Túc từ Nghệ An ra đây lập nghiệp xúc động cứ nắm chặt tay chúng tôi, cảm ơn và nhìn mãi cho đến khi đoàn đi khuất. Họ nghèo nhưng rất chân tình và mến khách.

Kết thúc hành trình buổi sáng với 5 hộ nghèo trên đảo, chúng tôi được đồng chí Phó Bí thư thường trực Huyện ủy đón tiếp rất nhiệt tình. Tại cuộc trò chuyện, chúng tôi được hiểu thêm về mảnh đất và con người Cô Tô. Đồng chí Phó Bí thư đã cảm ơn những tình cảm mà đoàn chúng tôi dành tặng cho những người dân nghèo trên đảo và hy vọng rằng sẽ có nhiều hơn nữa những đoàn tình nguyện, đoàn từ thiện đến với Cô Tô, để

chia sẻ, để cảm thông với những khó khăn, vất vả của người dân huyện đảo.

Ba ngày trên đảo, các thành viên trong đoàn vẫn chưa muốn rời xa. Bởi những bãi cát trắng mịn, những con sóng cứ xô vào bờ đá và quan trọng hơn vẫn còn vương vấn những ánh mắt trẻ thơ nghèo, tình người, tấm chân tình của mảnh đất và con người cứ lưu luyến khiến những đôi chân chúng tôi không muốn bước. Tạm biệt Cô Tô, chia tay nhau trong sự lưu luyến, chúng tôi còn nhớ mãi nụ cười hiền hậu vẫn tươi rói trên nét mặt rạng ngời của những con người nơi đây và mấy nghìn nóc nhà thấp thoáng lẫn trong cây. Những lá cờ đỏ sao vàng vẫn tung bay phấp phới, kiêu hãnh và kiên trung, như đất và người Cô Tô - huyện đảo tiên tiêu vững vàng nơi đầu sóng. Chúng tôi thầm hứa sẽ tiếp tục thực hiện những chuyến đi ý nghĩa hơn để góp phần nhỏ bé của mình vào công cuộc xây dựng bảo vệ Tổ quốc, giữ vững chủ quyền biển đảo quê hương ■

Đập nước ngọt Trường Xuân